

Věc C-793/19**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

29. října 2019

Předkládající soud:

Bundesverwaltungsgericht (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

25. září 2019

Žalobkyně a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“:

SpaceNet AG

Žalovaná a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“:

Spolková republika Německo

Předmět původního řízení

Žaloba na určení, že SpaceNet není povinna uchovávat telekomunikačně provozní údaje svých zákazníků, kterým zprostředkovává přístup k internetu, uvedená v § 113b odst. 3 TKG

Předmět a právní základ předběžné otázky

Výklad unijního práva, konkrétně čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58 a rozsudku Tele2 Sverige a Watson a další; článek 267 SFEU

Předběžná otázka

Je nezbytné vykládat článek 15 směrnice 2002/58/ES ve světle článků 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie na jedné straně a článek 6 Listiny základních práv Evropské unie a článek 4 Smlouvy o Evropské unii na druhé straně v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá povinnost poskytovatelům veřejně dostupných služeb elektronických komunikací

uchovávat provozní a lokalizačních údaje konečných uživatelů těchto služeb, pokud tato povinnost

- nevyžaduje specifický důvod co do místního, časového nebo prostorového hlediska,
- předmětem povinnosti uchovávat při poskytování veřejně přístupné telefonní služby, včetně přenosu krátkých, multimediálních nebo obdobných zpráv a i zmeškaných nebo neúspěšných telefonátů, jsou následující údaje:
 - telefonní číslo nebo jiné označení volající a volané linky a rovněž i každé další zúčastněné linky při přepnutí nebo při přesměrování,
 - datum a čas začátku a konce spojení, resp. při přenosu krátkých, multimediálních nebo obdobných zpráv, časový okamžik odeslání a přijetí zprávy s uvedením příslušné časové zóny,
 - údaje k využití službě, pokud v rámci telefonní služby mohou být využity různé služby,
 - v případě mobilních služeb dále
 - mezinárodní označení mobilního účastníka pro volající a volanou linku,
 - mezinárodní označení volajícího a volaného koncového zařízení,
 - datum a čas první aktivace služby s uvedením příslušné časové zóny, pokud byly služby zaplacený dopředu,
 - označení buněk, které byly volající a volanou linka na začátku spojení užity,
 - v případě internetových telefonických služeb také IP adresy volající a volané linky a přidělená označení uživatele,
- Předmětem povinnosti uchovávat při poskytování veřejně dostupných služeb přístupu k internetu jsou následující údaje:
 - IP adresa přidělená účastníkovi pro užívání internetu,
 - jednoznačné označení linky, přes kterou se uskutečňuje používání internetu a rovněž i přidělené označení uživatele,
 - datum a čas začátku a konce užívání internetu u přidělené IP adresy s uvedením příslušné časové zóny,
 - v případě mobilního užívání označení buňky, která byla užita na začátku internetového připojení,

- následující údaje nesmí být uchovávány:
 - obsah komunikace,
 - údaje o navštívených internetových stránkách,
 - údaje o službách elektronické pošty,
 - údaje, které mají svůj základ ve spojeních k nebo z určitých linek od osob, úřadů nebo organizací v sociálních nebo církevních oblastech,
- doba uchovávání pro lokalizační údaje, tj. označení užitě buňky, činí čtyři týdny a pro ostatní údaje deset týdnů,
- je zaručena účinná ochrana uchovávaných údajů před riziky zneužití a rovněž i před jakýmkoliv neoprávněným přístupem a
- uchovávané údaje smí být užity jen ke stíhání obzvláště závažných trestných činů a k odvrácení konkrétního nebezpečí pro zdraví, život nebo svobodu osoby nebo pro zachování spolkového státu nebo spolkové země, s výjimkou účastníkovi pro užití internetu přidělené IP adresy, jejíž využití je přípustné v rámci poskytnutí informací o referenčních údajích za účelem stíhání jakýchkoliv trestných činů, k odvrácení nebezpečí pro veřejnou bezpečnost a pořádek a rovněž i ke splnění úkolů zpravodajských služeb?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Listina základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), články 6, 7, 8, 11, 52

Smlouva o Evropské unii (SEU), články 4 a 6

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009 (dále jen „směrnice 2002/58“), články 5, 6, 8, 9, zejména článek 15; bod 11 odůvodnění

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Telekommunikationsgesetz (zákon o telekomunikacích, dále jen „TKG“): § 113a odst. 1 první věta („povinný“), § 113b („povinnosti uchovávat provozní údaje“), § 113c („používání údajů“), § 113d („zajištění bezpečnosti údajů“), § 113e („protokolace“ [přístupů k uchovávaným údajům povinným]), § 113f („katalog požadavků“ [ve vztahu k technickým preventivním opatřením a jiným opatřením]), § 99 odst. 2 („doklad o jednotlivém připojení“, předložený orgány vyňatými z povinnosti identifikace v případě dokladů o jednotlivém připojení)

Strafprozessordnung (trestní řád, dále jen „StPO“), § 100g odst. 2 („shromažďování provozních údajů“ dle § 113b TKG)

Uváděná judikatura Soudního dvora

Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 21. prosince 2016, Tele2 Sverige a Watson a další, C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970 (dále jen „rozsudek Tele2 Sverige a Watson a další“)

Rozsudek ze dne 8. dubna 2014, Digital Rights Ireland a Seitlinger a další, C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238 (dále jen „rozsudek Digital Rights Ireland a další“)

Posudek 1/15 ze dne 26. července 2017, EU:C:2017:592

Dále: rozsudky ze dne 29. července 2019, Funke Medien (C-469/17, EU:C:2019:623), ze dne 9. března 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49), ze dne 3. května 2005, Berlusconi a další (C-387/02, C-391/02 a C-403/02, EU:C:2005:270), ze dne 22. června 2010, Melki a Abdeli (C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363), ze dne 18. září 2014, Vueling Airlines (C-487/12, EU:C: 2014:2232).

Stručné shrnutí skutkového stavu a řízení

- 1 Žalobkyně, SpaceNetAG (dále jen „žalobkyně“ nebo „SpaceNet“) poskytuje veřejně dostupné služby přístupu k internetu. Napadá povinnost uloženou jí ustanovením § 113a odst. 1 ve spojení s ustanovením § 113b telekomunikačního zákona (TKG) ve znění zákona ze dne 10. prosince 2015 spočívající v uchovávání telekomunikačně provozních údajů svých zákazníků od 1. července 2017.
- 2 V prvním stupni Verwaltungsgericht (správní soud, Německo) konstatoval, že SpaceNet není povinna uchovávat v § 113b odst. 3 TKG uvedené telekomunikačně provozní údaje svých zákazníků, kterým zprostředkovává přístup k internetu. Proti rozsudku Verwaltungsgericht (správní soud, Německo) podala žalovaná, Spolková republika Německo (dále jen „žalovaná“) opravný prostředek „Revision“.
- 3 Opravný prostředek „Revision“ je úspěšný jen pokud povinnost poskytovatelů veřejně dostupných telekomunikačních služeb (dále jen „poskytovatel telekomunikačních služeb“) uchovávat telekomunikačně provozní údaje, uložená uvedenými ustanoveními TKG, neporušuje unijní právo.
- 4 Tato povinnost poskytovatelů telekomunikačních služeb, uchovávat určitá provozní údaje po omezenou dobu, byla nově upravena zákonem Gesetz zur Einführung einer Speicherpflicht und einer Höchstspeicherfrist für Verkehrsdaten ze dne 10. prosince 2015 (zákon o zavedení uchovávací povinnosti a o nejdelší

přípustné lhůtě pro uchování provozních dat ze dne 10. prosince 2015) (dále jen „zákon ze dne 10. prosince 2015“).

- 5 Nová úprava byla potřebná poté, co rozsudek Bundesverfassungsgericht (Spolkový ústavní soud, Německo) z roku 2010 zrušil z důvodu porušení základních práv předchozí předpisy, které upravovaly uchovávání údajů a dále poté, co směrnice 2006/24, k jejímuž provedení tyto dřívější předpisy byly vydány, byla prohlášena rozsudkem Digital Rights Ireland a další za neplatnou. Zákon ze dne 10. prosince 2015 má odstranit nedostatky při trestním stíhání a při odvracení nebezpečí a současně naplnit ústavní cíle a cíle z hlediska evropského práva plynoucí z uvedených rozhodnutí.
- 6 K zodpovězení otázky, zda je povinnost uchovávat stanovená v § 113a odst. 1 ve spojení s § 113b TKG v rozporu s unijním právem, je třeba výklad směrnice 2002/58 Soudním dvorem, obzvláště vyjasnění, jak vykládat rozsudek Tele2 Sverige a Watson a další.

Stručné vylíčení odůvodnění předběžné otázky

- 7 Povinnost uchovávat telekomunikačně provozní údaje upravená v § 113a odst. 1 první věta ve spojení s § 113b TKG omezuje práva podle čl. 2 odst. 1, čl. 6 odst. 1 a čl. 9 odst. 1 směrnice 2002/58.
- 8 Představuje zásah do důvěrnosti elektronické komunikace, která je chráněna čl. 5 odst. 1 první větou směrnice, a odporuje zásadě, že jakékoliv jiné osobě, než samotnému uživateli je zásadně zakázáno bez jeho souhlasu uchovávat provozní údaje spojené s elektronickými komunikacemi.
- 9 Nadto nedodrží pokyn stanovený v článku 6 směrnice, že provozní údaje smějí být zpracovávány a uchovávány jen pro účely účtování za služby, pro potřeby marketingu a pro poskytování služeb s přidanou hodnotou pouze v nezbytném rozsahu po dobu pro tyto služby nezbytnou.
- 10 Mohou-li být zpracovávány lokalizační údaje odlišné od provozních údajů, které se vztahují k uživatelům nebo účastníkům veřejných komunikačních sítí nebo veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, stanoví čl. 9 odst. 1 směrnice 2002/58, že je možné tyto údaje zpracovávat pouze poté, co byly anonymizovány údaje, anebo se souhlasem uživatelů nebo účastníků v nezbytném rozsahu a po nezbytnou dobu pro poskytování služeb s přidanou hodnotou. I od tohoto pokynu se zákonná úprava odchyluje, když dle § 113b odst. 1 bod 2 ve spojení s odst. 4 TKG se uchovávají i lokalizační údaje uvedené v tomto ustanovení.
- 11 Omezení práv podle čl. 5 odst. 1, čl. 6 odst. 1 a čl. 9 odst. 1 směrnice 2002/58/ES je odůvodněné pouze tehdy, pokud má úprava § 113a odst. 1 první věta ve spojení s § 113b TKG oporu v čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58.

- 12 Podle tohoto ustanovení mohou členské státy přijmout legislativní opatření, kterými omezí rozsah práv a povinností uvedených v článku 5, článku 6, čl. 8 odst. 1, 2, 3 a 4 a článku 9 této směrnice, pokud toto omezení představuje v demokratické společnosti nezbytné, přiměřené a úměrné opatření pro zajištění národní bezpečnosti (tj. bezpečnosti státu), obrany, veřejné bezpečnosti a pro prevenci, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů nebo neoprávněného použití elektronického komunikačního systému, jak je uvedeno v čl. 13 odst. 1 směrnice 95/64/ES. Členské státy mohou mimo jiné přijmout právní opatření umožňující zadržení údajů na omezenou dobu na základě důvodů uvedených v tomto odstavci. Veškerá opatření uvedená v tomto odstavci musí být v souladu s obecnými zásadami práva Společenství, včetně zásad uvedených v čl. 6 odst. 1 a 2 Smlouvy o založení Evropské unie.
- 13 Soudní dvůr uvedl v rozsudku *Tele2 Sverige a Watson a další*, zvláště pak v bodech 82 a následující a 108 a následující tohoto rozsudku, že přípustnost vnitrostátní úpravy uchovávání údajů dle čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58 předpokládá, že existuje dostatečný důvod. To znamená, že se tato úprava vztahuje jen na ty osoby, u kterých existuje domněnka pro spojitost se závažnými trestnými činy, že existuje omezení na příslušný region, časový úsek a komunikační prostředek, které jsou pro příslušný důvod relevantní a že jsou zahrnuty pouze ty údaje, které jsou pro objasnění označených trestných činů nezbytné.
- 14 Názor žalované, že již samotné užívání přístupu k internetu nebo telefonním službám je nezbytné hodnotit jako dostatečný důvod pro uchovávání, je s tímto zjevně v rozporu. V rozsudku *Tele2 Sverige a Watson a další* přijatý závěr o obecném rozporu každého bezdůvodného uchovávání údajů s unijním právem rovněž není zpochybněn odkazem žalované na posudek Soudního dvora ze dne 26. července 2017 k dohodě mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání údajů jmenné evidence cestujících v letecké dopravě. Soudní dvůr sice v rámci potřeby zásahů do základních práv na respektování soukromého života a ochranu osobních údajů, které jsou spojeny s touto smlouvou, zdůraznil, že údaje PNR mohou být Kanadě předávány nezávisle na tom, zda jsou dány objektivní skutečnosti, že cestující by mohli představovat riziko pro veřejnou bezpečnost v Kanadě. O bezdůvodné uchovávání se však nejedná z toho důvodu, že uchovávání a předávání souvisí s hraničními kontrolami, kterým jsou podle předpisů platného kanadského práva podrobeni všichni cestující, kteří cestují do Kanady nebo kteří chtějí odcestovat z Kanady. S odletem cestujících odpadá tento důvod pro uchovávání. Další uchovávání po tomto okamžiku předpokládá, jako nový důvod, že jsou dány objektivní skutečnosti, že někteří cestující by mohli představovat riziko z hlediska boje proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti.
- 15 Pokud má být judikatura Soudního dvora vykládána tak, že bezdůvodné uchovávání údajů není za žádných okolností slučitelné s unijním právem, nemůže mít opravný prostředek „Revision“ proti napadenému rozsudku *Verwaltungsgericht* (správní soud) úspěch. Shodně jako švédská a britská úprava uchovávání údajů, která byla předmětem rozsudku *Tele2 Sverige a Watson*

a další, nevyžaduje § 113a odst. 1 první věta ve spojení s § 113b TKG, nad rámec pouhého užívání služeb přístupu k internetu nebo telefonních služeb, ani důvod pro uchovávání ani souvislost mezi uchovávanými údaji a trestným činem, resp. nebezpečím pro veřejnou bezpečnost. Naopak se jedná o úpravu, která stanoví bezdůvodné, plošné a osobně, časově a místně všeobecné uchovávání velké části všech relevantních telekomunikačně provozních dat.

- 16 Předkládající soud nepovažuje bez ohledu na závěry uvedené v rozsudku Tele2 Sverige a Watson a další za vyloučené, že povinnost k bezdůvodnému uchovávání telekomunikačně provozních údajů upravená v § 113a odst. 1 první věta ve spojení s § 113b TKG může mít oporu v čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58 a sice z následujících důvodů:
- 17 Zaprvé předmětné předpisy nevyžadují uchovávání všech telekomunikačně provozních údajů všech účastníků a registrovaných uživatelů ve vztahu ke všem elektronickým komunikačním prostředkům. Z povinnosti uchovávat je vyjmut nejen obsah komunikace, ale nesmí být rovněž uchovávány údaje o navštívených internetových stránkách, údaje o e-mailových službách a rovněž i údaje, které tvoří základ pro spojení k nebo od určitých linek v sociálních nebo církevních oblastech (viz § 113b odst. 5 a 6 TKG). Pokud určité komunikační prostředky nebo kategorie údajů jsou z povinnosti uchovávat vyjmuty, nemůže sice tato skutečnost riziko vytvoření úplného profilu dotčených osob zcela vyloučit, ale může toto riziko alespoň podstatně snížit.
- 18 Ještě významnější rozdíl mezi předmětnými předpisy TKG a dřívější úpravou směrnice 2006/24, resp. o tuto směrnici se opírající švédskou a britskou úpravou, o kterou šlo v rozsudku Tele2 Sverige a Watson a další, shledává předkládající soud zadruhé v tom, že doba uchovávání od šesti měsíců do dvou let (viz článek 6 směrnice 2006/24) byla dle § 113b odst. 1 TKG podstatně zkrácena na čtyři, resp. deset týdnů.
- 19 Riziko vytvoření úplného profilu dotčených osob je tak nezbytné považovat za tím menší, čím kratší jsou doby, po které jsou provozní údaje uchovávány. Čím kratší je doba uchovávání, tím neúplnější se nutně stává osobnostní profil a tím i méně intenzivním se stává zásah do základního práva.
- 20 Předmětné předpisy TKG zatřetí podléhají přísným omezením s ohledem na ochranu uchovávaných údajů a s ohledem na přístup k nim. Jednak je prostřednictvím požadavků § 113d a násl. TKG zajištěna účinná ochrana uchovávaných údajů před riziky zneužití a rovněž i před jakýmkoliv neoprávněným přístupem. Dále mohou být uchovávané údaje dle § 113c odst. 1 TKG využity jen k potírání závažných trestných činů nebo k odvracení konkrétního nebezpečí pro zdraví, život nebo svobodu osoby nebo pro zachování spolkového státu nebo spolkové země.
- 21 Shromažďování provozních údajů pro účely trestního stíhání dle § 100g odst. 2 StPO předpokládá, že existuje podezření ohledně v zákoně taxativně uvedených

zvláště závažných trestných činů, čin je také v jednotlivém případě obzvláště závažný, zjištění skutkové stavu nebo zjištění místa pobytu obviněného jiným způsobem by bylo podstatně ztíženo nebo by bylo beznadějně a shromažďování údajů je v přiměřeném poměru k významu věci. Shromažďování nebo využití provozních údajů u povolání se stanovenou povinností mlčenlivosti, ke kterým náleží např. advokáti, lékaři nebo novináři, je dle § 100g odst. 4 StPO nepřípustné. Ustanovení § 101a odst. 1 StPO upravuje nadto souhlas soudu pro shromažďování provozních údajů dle § 100g StPO.

- 22 Tato úprava omezující přístup však neplatí ve vztahu k IP adrese přidělené účastníkovi pro přístup k internetu. Tato smí být dle § 113c odst. 1 bod 3 TKG využita také v rámci poskytnutí informací o stávajících údajích za účelem stíhání jakýchkoliv trestných činů, k odvrácení nebezpečí pro veřejnou bezpečnost a pořádek a rovněž i obecně ke splnění úkolů zpravodajských služeb. Je však třeba vycházet z toho, že informace, jaký vlastník linky pod již známou IP adresou byl přihlášen k internetu, nedovoluje zjištění osobnostních nebo sledovacích profilů.
- 23 I pokud by byla přijata argumentace SpaceNet a byl by přijat závěr, že se používá stále více technických postupů, u kterých IP adresa nemůže již být jednoznačně přiřazena jedné určité telekomunikační lince, ale jen větší skupině linek a poskytnutí informací o stávajících údajích se proto vyvinulo v opatření se značným rozpětím, je intenzita zásahu takového poskytnutí informací o stávajících údajích i nadále výrazně nižší než při samotném dotazování a využití telekomunikačně provozních údajů.
- 24 Začtvrté hovoří pro závěr, že povinnost uchovávání telekomunikačně provozních údajů bez konkrétního důvodu upravená v § 113a odst. 1 první věta ve spojení s § 113b TKG může mít svou oporu v čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, také ta skutečnost, že vnitrostátní zákonodárce tímto splnil své pozitivní povinnosti, které pro členské státy plynou z práva na bezpečnost garantovaného článkem 6 Listiny. V rozsudku Digital Rights Ireland a další Soudní dvůr výslovně zmínil článek 6 Listiny a v této souvislosti poukázal na to, že boj proti mezinárodnímu terorismu za účelem zachování mezinárodního míru a bezpečnosti je cílem obecného zájmu Unie a že totéž platí pro boj proti závažné trestné činnosti s cílem zajistit veřejnou bezpečnost.
- 25 S ohledem na tyto okolnosti má předkládající soud pochybnosti, zda dosavadní judikatuře Soudního dvora je třeba rozumět tak, že uchovávání údajů bez konkrétního důvodu, a to nejen tak, jako bylo provedeno směrnicí 2006/24 a v o ní se opírající švédské a britská úpravě, nemůže být obecně opřeno o čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58. Základní koncept uchovávání údajů je totiž s neslučitelný s neomezitelně formulovaným požadavkem Soudního dvora, aby u uchovávaných dat bylo prováděno rozlišování dle osob, časových období a zeměpisných území.
- 26 Proti přijetí závěru, že uchovávání provozních údajů bez konkrétního důvodu je *per se* neslučitelné s Listinou, hovoří z pohledu předkládajícího soudu na jedné straně také požadavek na rovnováhu mezi povinnostmi členských států zajistit

bezpečnost osob pobývajících na jejich území a na druhé straně zajistit dodržování základních práv zakotvených v člancích 7 a 8 Listiny.

- 27 Předkládající soud není schopen jednoznačně z judikatury Soudního dvora dovodit, že vnitrostátní zákonodárci již nemají mít možnost, na základě zhodnocení všech skutečností, zavést bezdůvodné uchovávání údajů, případně doplněné prostřednictvím přísných dodatečných úprav, aby byla řešena specifická rizika, která se pojí s novými telekomunikačními prostředky.
- 28 Předkládající soud zapáté poukazuje na to, že pro případ, že uchovávání údajů bez konkrétního důvodu obecně nemůže být založeno na čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, a proto nezáleží na konkrétních ustanoveních vztahujícím se k upraveným komunikačním prostředkům, ke kategoriím uchovávaných údajů, k době uchovávání, k předpokladům pro přístup k uchovávaným údajům a k ochraně před riziky zneužití, by byl podstatně omezen prostor pro uvážení vnitrostátních zákonodárců v oblasti trestního stíhání a veřejné bezpečnosti, která dle čl. 4 odst. 2 věta druhá SEU v každém případě zásadně zůstává výhradní odpovědností každého členského státu.
- 29 Předkládající soud má rovněž za šesté za to, že není vyjasněno, zda je třeba závěrům Soudního dvora uvedeným v rozsudku *Tele2 Sverige a Watson* a další rozumět tak, že se jedná o zákaz určený členskými státy zavést povinnost uchovávání telekomunikačně provozních údajů bez konkrétního důvodu založenou na čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, a to rovněž s ohledem na novou judikaturu Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“).
- 30 ESLP naposledy v rozsudku ze dne 19. června 2018 rozhodl, že švédské právní předpisy o hromadném sledování přeshraničního datového provozu jsou slučitelné s článkem 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“). S ohledem na hrozby, kterým v současné době státy čelí, včetně hrozby světového terorizmu, sexuálního vykořisťování dětí a internetové kriminality, a rovněž i z důvodů technického pokroku, který teroristům a zločincům ulehčuje vyhnout se na internetu dopadení a nepředvídatelnosti přenosových cest elektronických údajů, spadá rozhodnutí o zavedení systému hromadného sledování za účelem rozeznání dosud neznámých hrozeb pro vnitrostátní bezpečnost, i nadále do pravomoci státu (ESLP, rozsudek ze dne 19. června 2018, 35252/08 [ECLI: CE:ECHR:2018:0619JUD003525208], *Centrum för Rättvisa v. Švédsko*, bod 112). Poukazem na nepředvídatelnost přenosových cest elektronických údajů a technický pokrok, který teroristům a zločincům ulehčuje vyhnout se na internetu dopadení, zdůrazňuje ESLP silněji než Soudní dvůr Evropské unie specifické riziko, které se pojí s novými telekomunikačními prostředky.
- 31 Předkládající soud poukazuje na bod 11 odůvodnění směrnice 2002/58 a čl. 52 odst. 3 Listiny, z nichž plyne, že má být zajištěn nezbytný soulad mezi právy zakotvenými v Listině a odpovídajícími právy zaručenými EÚLP, aniž by byla narušena autonomie unijního práva a Soudního dvora Evropské unie.

- 32 Na závěr uvádí předkládající soud jiná projednávaná řízení o předběžné otázce, ve kterých jde o výklad rozsudku Tele2 Sverige a Watson a další, tj. zda z tohoto rozsudku plyne obecný zákaz uchovávání údajů bez konkrétního důvodu, který nemůže být překonán ani s ohledem na význam potíraných rizik pro veřejnou bezpečnost a ani v rámci „kompenzace“ prostřednictvím restriktivních úprav týkajících se přístupu a prostřednictvím vysokých bezpečnostních nároků.
- 33 Jsou uvedeny žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Investigatory Powers Tribunal, Londýn (Spojené království) (C-623/17), Conseil d'État (Francie) (C-511/18 a C-512/18) a žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená belgickým ústavním soudem (C-520/18).

PRACOVNÍ DOKUMENT